Han var bleven advaret Gang paa Gang, men havde ikke viller høre og nu kunde maaske ikke. Kan du høre, hvorledes Syndens mørke Vande suger den arme Sjæl nedad, dybere og dybere synker den, til Dødens og Fortvivlelsens Vande har lukket sig over den arme Mand. Ven, lad det ikke komme til det yderste med dig, men kast dit Anker i Tide! Mangen en har kaldt sine Advarere Narre og ønsket, at de vilde holde Mund; men det er en farlig Sag at forstokke sin Sjæl og ikke at ville lade sig advare.

Vilh. Birkedal sagde: „Mange hader Ordet Naade, skønt dette lille Ord er Salighedens Moder." Det er ogsaa derfor, at du lader det staa til og trodser alle Advarseler fra Gud og Mennesker, fordi du hader det lille Ord Naade. Men du maa tro, Ven, at mange har erfaret med den begavede danske Prædikemand, at „Naaden er Salighedens Moder." Og dersom den vil lukke dit Hjerte op for Guds Naade i Jesus Kristus, da skal du ogsaa nok komme til at kende hvorledes Naaden fylder din Sjæl og gør dig hjertenslykkelig. Naaden er som den ømme Moder, der trøster sit grædende Barn, passer det i Sygdomstiderne, drager Omsorg for det i Ve og Vel. Tag da imod Guds Naade!

O, lad dig da advare,
Du Syndens Barn paa Jord:
Erkend din Synd!
I Dag begynd
Til Jesu Raad at vare:
„Forlad, min Synd er stor!"

Verbomani

(„Kr. Dgbl.")

Man siger, at Sygdommenes Antal tager til, jo flere Læger der kommer. Jeg skal ikke kunne afgøre det, men saa meget er vist, at man i vore lægevidenskabelige Dage faar at høre om Sygdomme, man aldrig har hørt om i tidligere Tid. Jeg stødte forleden Dag paa saadan en ny Sygdom, ja, jeg mener ikke, at den egentlig er ganske ny, men jeg har aldrig, maa jeg tilstaa, kendt dens videnskabelige Navn før. Jeg har hørt om Kleptomani og forskellige andre Manier, men forleden saa jeg, at en belgisk Professor havde skrevet et stort lærd Værk om en Sygdom, han kaldte Verbomani, og jeg kan ikke nægte, at det løb mig lidt koldt ned ad Ryggen, da jeg blev klar paa, hvad den Sygdom kan føre med sig. Belgieren paastaar, at dette Sygdomsfænomen fremtræder i sin mest ondartede Skikkelse hos Rigsdagsmænd, Højskoleforstandere og Præster, ikke katolske, og han mener, at denne Sygdoms Bacille, thi den har som alle andre Sygdomme sin Bacille, særlig holder til i Rigsdagsbygninger, mærkelig nok, han kan ikke paavise nogen fyldestgørende Grund derfor, men den er hyppigst forefundet i det 2det Kammer blandt Folkerepræsentanterne. Den lærde Herre fremdrager forskellige rædselsvækkende Eksempler paa, hvad denne Mani kan føre til, han giver den forskellige Navne: Talesyge, Snakkesalighed o. lign.

Han fortæller til Eksempel om en ung Rus, der blev angreben af denne Sygdom, den synes nemlig ogsaa til Tider at slaa sig paa unge Studenter, denne Rus var noget af det mest undselige, man kunde tænke sig, men han kom engang med til en Generalforsamling, og der mødte hans Skæbne ham. Han blev den Aften greben af en uimodstaaelig Trang til at holde Tale, Bacillen fo'r i ham, da han var kommen hjem, drømte han ikke om andet end at holde Taler, han kunde snart ikke sove mere, hverken spise eller læse, der var snart ikke den Generalforsamling i Studenterforeningen, og dengang var der mange af dem, uden at han maatte frem, han var bleven greben af Verbomani. Professoren ser meget alvorligt paa denne Sygdom, er mest tilbøjelig til at regne den blandt de uhelbredelige og haabløse, ikke at tale om, hvor farig en, der er angrebet af den, kan blive for sine Omgivelser, den viser sig nemlig at være i høj Grad smitsom. Han mener kun at kende meget faa Tilfælde af, at denne Mani har kunnet standses, som Regel er den endt med, at vedkommende er afgaaet ved en tidlig Død, eller ogsaa er han bleven Rigsdagsmand.

Professoren nævner en hel Række Eksempler paa det første, han anfører ogsaa nogle enkelte ganske oplysende Eksempler paa det sidste Udslag af Sygdommen. Der var en Kollega af ham, der havde meget svært ved at udtrykke sig, han stammede og hakkede i det, blot han skulde sige tre Ord. Men en skønne Dag fo'r uvist hvilken Bacille i ham, han fik en ubegribelig Trang til at blive Rigsdagsmand, eller om det var hans Kone, der fik den Ærgerrighed at ville være Rigsdagsmandsfrue, Belgieren kan ikke sige det, men nok er det, Doktoren bliver Verboman. Ved alle tænkelige og utænkelige Lejligheder maa han frem og fremsætte sin uforgribelige Mening om den foreliggende Sag, han hakker og slider i det, Folk griner ad ham, men han hænger i der hvor Flertallet er, og endelig lykkedes det, han har naaet det svimlende Maal at blive en af Folkets kaarne Mænd. Men nu bliver det først rigtig galt, alle Vegne og altid; der er ikke den Sag, der staar paa Dagsordenen, uden han maa tale om den, og er der ingen Sager paa Dagsordenen, maa han tale udenfor den; han bliver kort sagt en Sabroe. Han var allerede opgivet af de sagkyndige som ganske uhelbredelig, men saa pludselig en Dag indtraf der et enestaaende Tilfælde, aldeles ukendt inden for Verbomaniens Historie, Manden sagde til sin Frue, at han havde i Sinde at nedlægge sit Rigsdagsmandat, der hjalp ikke længere noget saade Fatter, han blev ved sit og erklarede overfor sine konsternerede Vælgere, at Grunden til, at han trak sig tilbage, var ene og alene den, at han ikke kunde holde ud med at høre sig selv tale. Men som sagt, dette sidste Tilfælde er saa usimeligt, at Belgieren nærmest mener, at det maa regnes ind under en helt ny Mani.

Der er mulig en og anden, der ikke vil tage den begiske Professor helt alvorlig, der er jo saa liden Alvor i vor Tid, men mig forekommer det, at der var al mulig Grund til, at de sagkyndige tog det under alvorlige Overvejelse, hvad der kan gøres mod den Sygdom. Jeg blev bestyrket deri ved at se, at Rigsdagstidenden for sidste Samling var svulmet op til over 11,000 Spalter. Rigsdagstidenden kan ikke absolut anbefales som Ferielæsning, men den kan have sin Interesse som Fænomen betragtet; det er for Eksempel ikke uinteressant at finde ud af, hvor mange af Folkets Mænd der slet ingen Ting har sagt under hele Samlingen, thi der er aabenbart ogsaa Mænd iblandt dem, der ikke lider af Verbomani; men det er nu særlig de talende, der ofte kan være interessante at undersøge med Hensyn til deres Talers Omfang, uden at fornærme nogen, kan jeg nok sige, at Talernes Omfang interesserer mig som oftest mere end deres Indhold.

11,000 Spalter i een Rigsdagssamling, mon ikke dette for en Dal skulde skyldes nogle Tilfælde af Verbomani?

Det kan blive en dyr Sygdom for det danske Folk, naar den bliver kronisk i dets Folkerepræsentation.

Det vilde være en fortjenstfuld Gerning, om en kunde finde et Serum mod denne Mani. Men hvem kan monstro finde det?

—d—

Drik Lundins Enebærdrikke. Fra en 25c Flaske af Lundins Kondenserede Enebærsirup kan De tillave 5 Galloner eller 125 Glas af en sund, velsmagende og forfriskende Drik. Indeholder ikke det mindste Alkohol! Præpareret af rene, importerede Enebær. Kjøb Lundins, den eneste ægte. Tilsalgs hos vore Agenter. Findes der ingen Agent i Deres Nabolag, saa spørg Deres Grocery-man efter den eller send 25c direkte til os. Agenter ønskes overalt til at sælge vor kondenserede Enebærsirup og vore Familie-Medicineer. Stor Fortjeneste. Vore Betingelser til Agenter sendes frit paa Forlangende. Lundin & Co., 117-119 N. Elizabeth St., Chicago, Ill.

Den højere Kritiks-Historie.

Af Canon Dyson Hague.

Oversat fra „The Fundamentals". Vol I.
Ved Chr. Falck.

(Fortsat.)

Ingen højeste Autoritet.

En anden alvorlig Følge af den højere Kritiks Bevægelse er, at den truer det kristne Lære-System, og den systimatiske Teologis Betydning. For op til Nutiden var et hvert som helst Skriftsted, fra hvilken som helst Del af Bibelen, antaget som Bevis for Troværdigheden af hvilken som helst kristelig Lære, og et Udsagn fra Bibelen antoges for at ende al Strid. Den Anglicanske*), Presbyterianske, Metodistiske og andre Kirkers Lære-Systemer er alle byggede paa den Opfattelse, at Bibelen indeholder Sandheden, den hele Sandhed, og intet uden Sandheden. (Se de 39 Artikler af „The church af England, 6, 9, 20 og saa videre). De antager som en antagen Grundsætning, at det gamle og ny Testamente i dets enkelte Dele og som et hele er givet og beseglet af Gud Fader, Gud Søn, og Gud den Helligaand. Alle Kristi Kirkes Lærdomme, fra den største til den mindste, er grundede herpaa. Alle Beviser for Lærdommene, er ogsaa grundede herpaa. Ved intet Skriftsted sættes der Spørgsmaal; om ingen Bog tvivledes der; den hele Skrift antaget af de store Bygmestere af vore teologiske Systemer med den uangribelige Tro paa dens Tekts Inspiration, som var Kristus og hans Apostles Standpunkt.

Men nu tænker de højere Kritikere, at de har forandret det hele.

De gøre Fordring paa, at Kritikens Videnskab har afsat den systematiske Teologis Videnskab. Cannon Henson fortæller os, at Skriftbevisernes og Skrift-Harmoniens Dage er forbi. Det er ikke nok nu for en Teolog at vende sig til en Bog i Bibelen og fremdrage et Skriftsted for dermed at begrunde sin Lære. For det er muligt, en Bog eller en Del af en Bog, som de tyske Kritikere har bevist, er en Forfalskning, eller henlagt til en fejl Tidsperiode.

Det kan være i 5te Moseb., i Jonas, eller i Daniel og i det Tilfælde, er der naturligvis ikke Tale om, at det kan antages. De kristne Læresystemer vil derfor have at blive omforandret, hvis ikke revolutioneret, hvert Skriftsted, Kapitel, hver Bog vil have at blive undersøgt og analyseret i Lyset af dets Tidsbestemmelse, og Oprindelse, og Omstændigheder, og Forfatterskab og saa fremdeles; og først efter, at det har passeret moderne franisk-hollandsk-tyske Kritiks Undersøgelses Komite, vil det blive tilladt at staa som et Bevissted, hvorpaa nogen kristelig Lære kan grundes.

Men den mindst alvorlige Følge af denne (moderne) Inspirations-Teori af det gamle Testamente er, at den omkaster den juridiske Autoritet af vor Herre Jesus Kristus.

Hvad bliver der af Kristi Autoritet?

Kristi Stilling til det gamle Testamentes Skrifter maa bestemme vor. Han er Gud, han er Sandheden. Hans Stemme er afgørende. Han er den øverste Dommer. Der er ingen Appel fra denne Ret. Den Herre Jesus Kristus troede og stadfæstede den historiske Sandfærdighed af hele det gamle Testamentes Skrift ubetinget (Luk. 24, 44). Og Canon eller Samlingen af Bøger i det gamle Testamente, var aldeles den samme paa Kristi Tid, som den er den Dag i Dag. Og fremdeles: Vor Herre Jesus Kristus troede og stadfæstede bestemt Moses Forfatterskab til de 5 Mosebøger (Matth 5, 17—18; Mark. 12, 26—36; Luk. 16, 31; Joh. 5, 46—47) Dette er Sandhed, siger Kritikerne. Men — hverken Kristus ikke heller hans Apostle var kritisk lærde. Maaske ikke i det tyvende Aarhundredes Betydning af Ordet. Men som en tysk lærd siger: „Hvis de ikke var Doktorer i Kritik, saa var de Doktorer i Sandhed, som ikke kom til Verden for at støte populære Vildfarelser med deres Autoritet.

Men, siger de, Kristi Kundskab som Menneske var begrænset. Han voksede i Kundskab (Luk. 2, 52). Sikkert det indeslutter hans Uvidenhed. Og hvis hans Uvidenhed, hvorfor da ikke hans Uvidenhed med Hensyn til Videnskaben om den historiske Kritik? (Gore, Lux Mundi, pag. 360; Briggs, H. C. af Hexatuch pag. 28.) Og selv om han vidste mere end sin Tidsalder, saa talte han umuligt, som han talte, for at accomendere, for at hans Udtalelser kunde forstaas af hans samtidige! (Briggs, pag. 29).

Rent ud sagt, hvad de mener er praktisk talt dette, at Jesus vidste fuldkomment vel, at Moses havde ikke skrevet de fem Mosebøger, men tillod sine Disciple at tro, at Moses gjorde det, og lærte sine Disciple, at Moses gjorde det, simpelt hen fordi han ikke ønskede at omkaste deres enfoldige Tro paa det gamle Testamente, som det virkelige og myndige, Guddommeligt aabenbarede Guds Ord. (Se Driver pag. 12). Eller ellers, at Jesus forestillede sig, lig andre Jøder paa hans Tid, at Moses skrev de Bøger, som bærer hans Navn, og troede med sin Tids barnlige jødiske Tro, den bogstavelige Inspiration, guddommelige Autoritet og historiske Sandhed, af det gamle Testamente, og dog tog fuldstændig fejl, uvidende om de simpleste Kendsgerninger og var aldeles i Vilderede. Med andre Ord: Jesus kunde ikke skelne en Forfalskning fra en Original, eller en from Digtning fra et ægte Dokument. (Henvisningen til at Jesus taler om, at Solen staar op, som et Bevis for Accomodations Torien er en ganske anden Sag og kan ikke anvendes som Bevis for denne Teori). Dette er saaledes Kritikernes Standpunkt: Kristus vidste, at den Opfattelse, han lærte, var falsk, og dog lærte han den, som Sandhed. Eller ellers: Kristus vidste ikke, at de var falske, og troede, at de var sande, skønt de ikke var sande. I begge Tilfælde er den Velignede afsat fra Tronen som sand Gud og sandt Menneske. Hvis han ikke vidste, at Bøgerne var uægte, skønt de var uægte, og at Fabler og Sagn var Fabler og Sagn; hvis han antog løgnagtige Historier for tilforladelige Kendsgerninger, saa var han ikke og er ikke alvidende. Han havde ikke blot en mangelfuld Forstand, men var mangelfuld i moralsk Henseende. For han var ikke sand nok til at savne Sandheden i de fem Mosebøger og Daniel, hvor den ikke var.

Og fremdeles. Hvis Jesus vidste, at visse Bøger var mangelfulde, hvad Ægtheden angaar, hvis ikke uægte og gaaende under falsk Navn. Hvis han vidste, at Historierne om Syndefaldet, Lot og Abraham og Jonas og Daniel var Lignelser og Indbildning, hvis ikke ubevislige og Sagnagtige — da var han hverken troværdig eller god. „Dersom det ikke saa var, havde vi sagt eder det." Vi føle, de af os, som elsker ham og stoler paa ham, at hvis disse Historier ikke var sande, hvis disse Bøger var en Masse af historiske Uægtheder, hvis Abraham var en Helt med et tillagt Navn, hvis Josef var et Sagn om Stjernerne — da vilde han have sagt os det. Det er en Sag, som angaar hans Ære som Lærer, saavel som hans Kundskab, som vor Gud. Som Canon Liddon har uimodsigeligt paavist, hvis Herren er upaalidelig i disse historiske og Dokument Sager af underordnet Værdi, hvorledes kan han da blive fulgt som Lærer af den sande Lære og som den, der aabenbarer Gud? (Joh. 3, 12). (Liddon, Divinity af OurLord, page 475—480.

Mere.

*) Forfatteren er jo Episkopal.
C. F.

„Thisbiteren Elias"

af F. W. Krummacher.

Af denne ypperlige Bog, som en Tidlang har været udsolgt, foreligger nu en ny Folkeudgave i brunt komponeret Bind med Guldtryk til den overordentlig billige Pris af $1.20.

Bogen er paa 640 store Sider med klare gotiske Typer.

Dan. Luth. Publ. House.

DANA COLLEGE

BLAIR — — — NEBRASKA.

Efteraarsterminen begynder den 1. Oktober.

Smukt beliggende. Lyse to-Mands Værelser.
Central Varme. Elektrisk Belysning.
Sund kristelig Indflydelse.

Følgende Kursus tilbydes:

College: Klassisk — videnskabeligt.
Pro-Seminary: Fireaarigt. Forbereder til Adgang til Trinitatis Seminarium.
Academy: Svarende til „Public High School".
Normal: Udsteder „First and Second Grade Certificates".
Business: Bogføring og Stenografi.
Music: Piano, Orgel og Strengeinstrumenter.

For Undervisning, Kost og Værelse — $18.00 pr. 4 Uger.

Indmeldelser modtages og Forespørgsler besvares af **Forstanderen**

C. X. HANSEN, Blair, Nebr.

En ny dansk-amerikansk Bog

Sommer i Adirondack Bjergene
— af —
Metthea Mathiesen.

135 Sider i smukt Omslag 75 Cts. Indb. $1.00.
Bestillinger modtages af

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
BLAIR, NEBR.

FEMTE SAMLING
af
Kristeligt Folkebibliotek.

Foreligger nu komplet og færdig til Udsendelse.
Denne Samling bestaar af tre fortrinlige kristelige Bøger indbundet i smukt Helshirtingsbing med Guldtryk. Bøgerne er som følger:

1. Godet: Bibelske Studier II. 233 Sider.
2. Bunyan: Den hellige Krig. 334 Sider.
3. Bunyan: Lov og Naade. 287 Sider.

Samlingspris $1.50 plus Porto 20 Cents.
Enkelt Bind 65 Cents.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
BLAIR, NEBR.

A NEW MARRIAGE CERTIFICATE.

To meet an ever increasing demand for a certificate that can be readily preserved and yet furnish an appropriate and artistic setting for the churchly attest, we now offer our new FOLDING MARRIAGE CERTIFICATE NO. 304.

This certificate is printed with an exquisite border design of floral wreath and wedding bells in 6 colors on exceptionally tough bristol board that is capable of folding without breaking. When opened the certificates measure 7⅞x11½ inches. They are executed in the finest Chromolithography. Each folded in an ornamental envelope of extra strong quality.

Prices:—Single copy 15 Cts., 1 Doz. $1.20, 100 copies $9 net postpaid.

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE.
Blair, Nebr.

Dampskibsbilletter

med

Cunard Liniens store hurtige Skibe

sælges af

DANISH LUTH. PBUL. HOUSE,
BLAIR, NEBR